

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1959. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNĪSTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 115 (5964)
OTRDĪEN
1989. gada 26. septembrī

□ Kolhozs «Zelta vārpa» ir viena no lielākajām kartupeļu audzētājām saimniecībām mūsu rajonā. Šogad tie bija iestādīti 95 hektāros. Lai novāktu tādu platību, jāiegulda liels darbs. Taču «Zelta vārpā» kartupeļu rakšana lielas raizes nesagādā, jo te jau daudzus gadus sekmīgi izmanto tehniku — kartupeļu kombainus. Arī šogad veiksmīgi strādāja vairākas kartupeļu kombainu apkalpes. Un visi tūri tika nokopti laukus. Pavisam saimniecībā šogad ievāktas 1 334 tonnas kartupeļu.

□ ATTELĀ: viena no labākajām kartupeļu kombainu apkalpēm bija tā, kuru vadīja Jānis Purviņš. Attēlā jūs redzat apkalpes vadītāju (priekšplānā no labās), kā arī šoferi Paramonu Kirilovu (otrajā rindā no labās), kombainieri Augustīnu Peisīnleku, laukstrādnieces Jekaterīnu Kirilovu, Stefāniju Stikāni un Bīrutu Gerenoviču.

J. ZANDES foto

Ekoloģija un mēs

Mācīsimies staigāt

Neslēpšu, vienkāršajā kabinetā bija patīkami redzēt jaunus, pēc visa spriežot, — enerģiskus cilvēkus. Jo vairāk tāpēc, ka vēl nesen saskaņā ar stagnācijas laika «statu» sarakstiem vispār nebija tāda amata — dabas aizsardzības inspektors, bet dažādos aizvietojošajos «kantoros» sēdēja pamatā cilvēki no «bijušajiem». Vai tad slikti — silta vietīna, pensija un alga pilnā apjomā, pats sev saimnieks, atskaites laiku pa laikam sniedz ja nu tikai augstākstāvošajam, kurš parasti ir kaut kur tur...
Pirms pusgada tika izveidota DAUGAVPILS REĢIONĀLA DABAS AIZSARDZĪBAS KOMITEJA. Mani sarunas partneri — valsts inspektori VLADIMIRS JAKOVLEVS un VOLDEMĀRS UPENIEKS. Uz viņiem ar cerībām šodien skatās, ja ne Eiropa, tad rajons jau nu noteikti.

rīs». Aglonas padomju saimniecības pīļu fermā sastādīts akts. Jau vairākus gadus Rušonas ezerā tā novada netīrus ūdeņus. Un tā tālāk.
Taču mūsu iespējas pagaidām ir minimālas. «Augstākais soda mērs», ko inspektors ir tiesīgs pielietot, — simts rubļu par upes vai ezera piesārņošanu. Rajona izpildkomitejas administratīvās komisijas iespējas ir vēl mazākas: maksimālais sods — 25 rubļi. Vai ar to kādu nobaidīsi? Un soda naudu «amatpersona» kompensē vienā mirklī — kaut vai ceturkšņa prēmijas veidā.

Domājiet, nertebjas tāda bezpalīdzība? Vienkāršs piemērs: līdz šim laikam mūsu parakstu nav kooperatīvās mājas, kas atrodas Preiļos, Rēzeknes ielā, pieņemšanas aktā. Taču tas nebija šķērslis tam, lai mājā ievāktos iemītnieki. Bet visiem labi zināms, ka rajona centrā nav attīrīšanas iekārtu un līdz 1992. gadam to nebūs. Tātad pilsētā būvēt nedrīkst, un saskaņā ar mūsu pieprasījumu banka var pārtraukt objekta finansēšanu. Tikai — kas mūs spratis un atbalstīs: rajona izpildkomiteja, partijas komiteja? Varbūt desmitiem dzīvokļu rindā stāvošo?

— Iznāk, ka jūs esat gandrīz vai potenciāli «tautas ienaidnieki»?

V. Upenieks. Varbūt ne tik skali, bet kaut kas līdzīgs ir. Pārmērīgi šodien apstādīnāt līnū fabrikas jauno korpusu celtniecību. Bet šeit taču nav padomāts, ka šis ekoloģiski bīstamais uzņēmums agrī vai vēl būš dzīvotlaimo masīvu ieskauts. Tas pats draud arī Līvānu biokīmiskajai rūpnīcai. Kas par to atbildēs? Kā saka, vīnu vairs jau nav, bet tie otrie ir tālu...

— Divi, protams, nav nekādi karotāji. Vai ir izdevies izveidot kādu «atbalstītāju komandu no deputātiem sabiedrības»?

V. Jakovļevs. Par deputātiem būtu šāds piemērs. Rajonā cīnījās cilvēks — Monika Rīvere vienlaikus ir republikas Augstākās Padomes deputāte un ir tās dabas aizsardzības komisijas locekle. Bet ir ļoti izbrīnījies, kad norādām uz neattīrītiem notekūdeņiem. Redz, pašī nezina, ko dara.

Ar cerībām gaidījam rajona padomes sesiju, kas bija veltīta ekoloģijai. Deputāti sanāca, parunāja, pieņēma lēmumu. Tad viņi kamer saimniecībās par milzīgām summām cels fermas, nevis dabas aizsardzības objektus, nekā nomainīsies. Galvenais — jāpārveido cilvēku apziņa: sākot ar mehanizatoru, kurš izlej spaini solārellas, un beidzot ar liela rūpniecības uzņēmuma direktoru.

Ļoti lielas cerības saistu ar obligāto maksu, ko no 1. janvāra maksās visi uzņēmumi par dabas resursiem. Ja pielaižamās ūdens un gaisa baseina piesārņošanas normas tiks nārsniegtas, summa palielināsies desmit reizes. Bet audzināt — tas laikam ir jau par vēlu. Ar sekām var cīnīties, cik uziet, taču kamēr eksistē parādītu cēloni (šajā gadījumā — piesārņošanas avots), arī vēl vēlu tie liks sevi atkal manīt.

— Par jūsu (kaut gan — ne tikai jūsu) problēmām var runāt bez sava gala, jo ekoloģija — tā pagaidām ir sava veida neskartās zemes. Augsīms? Mācīsimies staigāt un, cik vien var, rēfāklupsim. Tāds jums novēlējums.

Sarunu pierakstīja

I. KOROLOVA

Saimniekojam vai izsaimniekojam?

• Vēstule redakcijai

Daudz runāts un rakstīts par organizāciju un uzņēmumu pāreju uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos. Pieņemti pat vairāki lēmumi. Tas nozīmē, ka katram strādājošajam, neatkarīgi no viņa vietas rangu tabulā, jābūt leinteresētam izejvielu maksimālā taupīšanā un racionālā izmantošanā, produkcijas pašmaksas samazināšanā, peļņas palielināšanā.

Mūsdienās nauda vēl nav zaudējusi savu materiālo un morālo stimula vērtību. Diemžēl ļoti bieži gadās redzēt, ka mēs naudu ne tikai sviežam vējā, bet arī sadedzinām vai midām kājām. Kāpēc tas tā notiek?

Atbilde var būt divējāda: vai nu neprotam, vai negribam saimniekot. Lai attaisnotu ekonomisko pagrimumu, iemesli tiek meklēti dažādi. Nevienam negrib atzīt, ka arī tieši no viņa atkarīgs, lai nevainojami darbotos viss lielais mehānisms.

Salīdzinājumam paskatīsimies, kā Līvānu stikla fabrika izmanto rūpniecisko brāķi vai otrreizējās izejvielas. Lai gan uzņēmums «slavens» kā ekoloģiski netīrs, tomēr izejvielu izmantošanā un pārstrādāšanā kaut ko sevišķi pārņem nevar: stikla lauskas pilsētas apkārtnē nemetājas — tas pārkausē, tā maksimāli izmantojot izejvielas. Cerēsim, ka tuvākajā nākotnē fabrika attaisnos līvāniešu cerības arī ekoloģiskajā aspektā, jo tajā strādā domājoši cilvēki.

Par Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātu gausties arī pārāk nevarētu, vienīgi gatavās produkcijas brāķi gan varētu izmantot lietderīgāk. Kieģeļus, kas neatbilst standartam, bet kurus vēl var izmantot individuālajā celtniecībā, jārealizē iedzīvotājiem. Nevajadzētu ar pašizgāzējiem vest uz karjeru arī citu caur apdedzināšanas krāsnīm izgājušo materiālu. Druvinātāju varētu izgatavot kombinātā un ar to ražot materiālu laukumam un ceļu parklāšanai. Negaidīsim šīs ieceres īstenošanai pavēli no «augšas».

Ipaša saruna — par koksnē konstrukciju rūpnīcu (bijušais Līvānu eksperimentālais mājbuves kombināts). Lai neapvainojas uzņēmuma administrācija, bet šoreiz tās ir ne tikai manas subjektīvās domas: rūpnīcas vadītāji ir vienaldzīgi pret savu tiešo pienākumu izpildi, bet sevišķi bezpalīdzīgi — ekonomiskais dienests, iespējams, arī tur ir meklējami iemesli Līvānu māju «kosmiskajām» cenām. Vai tiešām mājām ir tik augsta pašmaksā?

Nemot vērā to, cik tiek piēgādāts izejmateriālu un cik no tiem izgatavots māju, jāsaprot, ka neviens un nekad nav parēķinājis, cik tad paliek pāri nekondi-

cionētu atlikumu. Tā tas notiek kopš mājbuves kombināta darbības sākuma, kad materiālu nārpalikumiem (kurus dēvē par atkritumiem) neviens nepiegrīza vēribu. Sos tā sauktos «atkritumus» tad arī pārdod iedzīvotājiem par nieka naudu un lielā daudzumā. Ists saimnieks vēriņgāk apskatītu katru dēli, latīnas, plankas, skaidu un šifera plāksnes gabalu, iekams to novērtētu kā tālākai izmantošanai nederīgu. Taisni neticams, bet tas ir fakts — no šādiem «atkritumiem», kas savākti Līvānu apkārtnē un citur, ceļ dārza mājiņas, nemaz nerunājot par vasarnīcām.

Vai rūpnīcā darbojas tautas kontroles grupa? Domāju, ka tikai uz papīra. Citādi no šī uzņēmuma vēl labas mantas neņāktu arī kā no pārpilnības raģa.

Varbūt, kamēr saimnieciskā aprēķina apstākļos rūpnīca nav bankrotējusi, jāpadomā par palīgrāžošanas ceha izveidošanu, kur no «atkritumiem», ko vēl neizgāz mežā vai nesadedzina, izgatavotu tautas patēriņa preces? Laiks negaida!

Ekonomiskās attīstības zinā Latvija kādreiz atradusies trešajā vietā Eiropā. Bet tagad? Nebūsim vienaldzīgi pret sevi un savu zemi. Kuram gan nerūp, lai Latvija būtu suverēna, ekonomiski attīstīta valsts? Kurš gan negrib, lai Līvāni būtu pilsēta ar republikas pilsētas statusu, bet ne rajona paklautības miestīns? Tādēļ būsim saimnieki savā zemē un mācīsimies saimniekot, nevis izsaimniekot!

P. DJATLO,

rajona iekšlietu daļas ārpusresoru apsardzes nodaļas kontrolieris

Rūpes par jaunajiem

Padomju saimniecībā «Rudzāti» notika vadošo speciālistu, iecirkņu priekšnieku, fermu brigadieru un vadītāju kopsapulce. Tika izskatīti dažādi praktiskie un organizatoriskie jautājumi. Vairāki sovhoza strādājošie bija uzrakstījuši iesniegumus piešķirt zemi, bet pats galvenais, kas tika lemts šajā kopsapulcē, — jaunās 18 dzīvokļu mājas nodošana laikā un dzīvokļu sadale. Kaut arī dzīvokļu rindā bija gandrīz vai trīsdesmit cilvēku, katra kandidatūra uz labiekārtotu dzi-

vokli tika rūpīgi un kārtīgi izskatīta.

Ļoti taktisks, ļaujīgs un saprotošs bija sēdes vadītājs, saimniecības direktors Leonards Spūlis. Viņš atzīmēja, ka vēl maz vēribas piegriežam jaunajām ģimenēm. Tāpēc pienācis laiks senās klūdas labot. Labiekārtotajā mājā dzīvokļus saņēma jaunās ģimenes — B. Skrauča, G. Jefimovs u. c.

Protams, ne visi tika jaunajā mājā, bet sadzīves apstākļi tika uzlaboti gandrīz visiem gribētā-

jiem. Kurš šoreiz palika tukšā, ne uz ilgu laiku, jo Rudzētos dzīvokļu celtniecība turpināsies. Sovhoza direktoram Leonardam Spūlim patiešām rūp jauno strādnieku sadzīves apstākļi.

— Cilvēks ar sliktiem sadzīves apstākļiem nez vai darbā varēs un gribēs atdot visus savus spēkus ražošanai. Bet, ja viņam šis jautājums ir nokārtots, tad arī darbs sokas, — saka Leonards Spūlis. Tā nu tas ir.

A. KARSENIKS

Preses spoguļi

→ Tuvojas Latvijas Tautas frontes otrais kongress. Attieksme pret LTF sabiedrībā šobrīd nav viennozīmīga. Tāpēc, domājām, lasītāju interesi var izraisīt LTF priekšsēdētāja Dainis Ivāns viedoklis. Interviju ar viņu nupat publicējis laikraksts «Skolotāju Avīze». Mūsu lasītāju uzmanībai to piedāvājam saīsinātā veidā.

Dainis Ivāns:

**tik ar prātu
uzvarēsīm tumsu**

— Kongress būs aizvadītā gada rezumējums. Kāds ir tavš vērtējums šim laika periodam?

— Es domāju tā — tik bagāta gada kā aizvadītais mūsu tautas vēsturē nav bijis. Laikā starp diviem kongresiem esam panākuši daudz vairāk nekā pēdējā pusgadsimtā. Mēs varam būt gandarīti, ka vismaz likumdošanas ziņā ir izpildīta Tautas frontes pirmā programma — ir pieņemta Deklarācija par Latvijas suverenitāti, ir panāktas izmaiņas Konstitūcijā, ir citi juridiski akti. Tātad beidzies politikā ielešanas gads, straujā izrāviena gads. Pienācis brīdis, kad nepieciešams stabilizēt kustību, jāsāk minēto un citus juridiskos aktus izmantot, lai veiktu konkrētu darbu Latvijas labā.

— Kaut arī pārmetumi par nacionālismu ir uz smiltīm dibināti, tomēr Tautas fronteī aktuāls ir jautājums par attiecībām ar cittautiešiem?

— Domāju, nepieciešams

cittautiešus vairāk iesaistīt kopīgajā jaunrades darbā. Nevajag domāt tā — mēs darīsim, mēs veidosim Latviju, bet jūs pēc tam pieaicināsim. Ja cilvēks pats veidos mūsu iecerēto demokrātisko valsti, viņš jutīsies līdzatbildīgs. Pienācis laiks Tautas frontes no daļas galveno akcentu likt uz sociālajām problēmām, uz demokrātiju, cilvēka brīvību, uz humanisma idejām. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka nāciju pašnoteikšanās tiesības ir nesaraucjami saistītas ar cilvēka tiesībām, ar tā brīvību. Ja būs garantētas cilvēka tiesības, tad arī nācijas pašnoteikšanās nevarēs mums atņemt. Ikviens cilvēks grib dzīvot tādā sabiedrībā, kurā nepazemo cilvēka pašcienību un šādas valsts izveidošana var būt mērķis, kas vieno mūs visus.

— Laikam lieki jautāt, kas Tautas fronteī pats svarīgākais ir turpmāk? Manuprāt, tā ir gatavošanās vēlēšanām. Kā tu

vērtē Tautas frontes iespējas šajā ziņā?

— Domāju, mēs varam uzvarēt Latvijas parlamenta vēlēšanās, taču vienīgi tad, ja spēsim tām gudri sagatavoties. Mani uztrauc mūsu cilvēku pasivitāte. Mēs esam gatavi savākt parakstus vai sareģistrēt pilsoņus, bet ne vienmēr spējam aktīvi iesaistīties priekšvēlēšanu darbā, kas ir ārkārtīgi grūts. Nepieciešams jau tagad meklēt kandidātus un gatavot augsni viņu uzvarai. Diemžēl cilvēki nepiedāvā jaunus pretendentes, aptaujas rāda, ka atkal tiek minēti tie paši cilvēki, kuri jau kārtējā PSRS deputātu vēlēšanās. Taču tagad mums vajadzīgi citi pretendenti. Ir jāatceras, ka pareizi izraudzīts kandidāts nozīmē astoņdesmit procentus no panākumiem vēlēšanās. Vēl viena problēma — nacionālais jautājums. Mums jāprot saliedēt ap sevi visus progresīvos spēkus. Ja nespēsim ar cittautiešiem izveidot vienotu demokrātisko spēku bloku, zaudētāji būs visi. Mūsu pretinieki to vien gaida.

— Vai pilsoņu komitejas šajā ziņā nav traucēklis?

— Komitejas ir traucēklis, turklāt liels traucēklis, kas mūsu stāvokli vēlēšanu cīņā padara ārkārtīgi grūtu. Neatkarības kustības vadītāji arī gatavojas piedalīties šajā kampaņā. Protams, viņi gribēs kandidēt nacionālā vienotības apgabalos. Bet vai viņi ir padomājuši, kā mums klāsies citās vietās? Arī «grūtajos» apgabalos būs jācīnās, un tas būs jādara Tautas fronteī. Es pat sāku šaubīties, vai šobrīd Tautas fronte vispār var veidot vienotu vēlēšanu pla-

formu ar LNNK. Pie manis vizitēs nāk daudzi mums labvēlīgi noskaņoti cittautieši, un es jūtu, cik stipri viņus satrauc pilsoņu komitejas. Man ļoti nepatīk, ka tās tiek saistītas ar Tautas frontes vārdu, tā ir LNNK lieta. Diemžēl šobrīd Tautas fronteī negodīgiem panēmieniem tiek uzspiesta pilnīgi sveša ideja.

— Acimredzot, Domes lēmumā vajadzēja daudz krasāk norobežoties no pilsoņu komitejām.

— Jā, pareizi. Tomēr Domes sastāvs bija tāds, ka nobalsoja par esošo lēmumu. Vislabāk šo problēmu saprot Marina Kosteņecka un Vladlens Dozorcevs, kuri gandrīz vai asarām acis lūdza norobežoties no komitejām. Mums nepieciešams viņos ieklausīties, jo viņi vislabāk spēj apzināties, kādu launumu var nest pilsoņu komitejas.

— Domāju, daudziem Tautas frontes aktīvistiem pietrūkst prasmes lemt un rīkoties kā politikā. Saka: tauta ir radikāli noskaņota un mums jāpieņem lēmumi, kas atbilst šim noskaņam. Bet — vai šāda pozīcija vienmēr būs pareiza? Vai nav jāņem vērā arī citi faktori?

— Mēs aizmirstam, ka piedesmit gadus esam dzīvojuši totalitārā sabiedrībā, kur tautai lika domāt tā, kā izlēma «kaut kur augšā». Un daudzi gaida, ka arī tagad Tautas frontes vadība visu izlems viņu vietā. Mēs cenšamies lauzt šo stereotipu, gribam, lai lemj un dara paši uz vietām, lai domā katrs cilvēks. Taču ne vienmēr tā notiek. Attieksme pret pilsoņu komitejām veidojās vecās inerces garā. Šo ideju pasvieda no augšas, ārēji tā izskatās itin

skaista, bet nopietna vērtējuma nebija. Domāju, arī tautas smadzenes — inteliģence — nespēja palīdzēt, lai laudis saprastu un pareizi novērtētu komitejas.

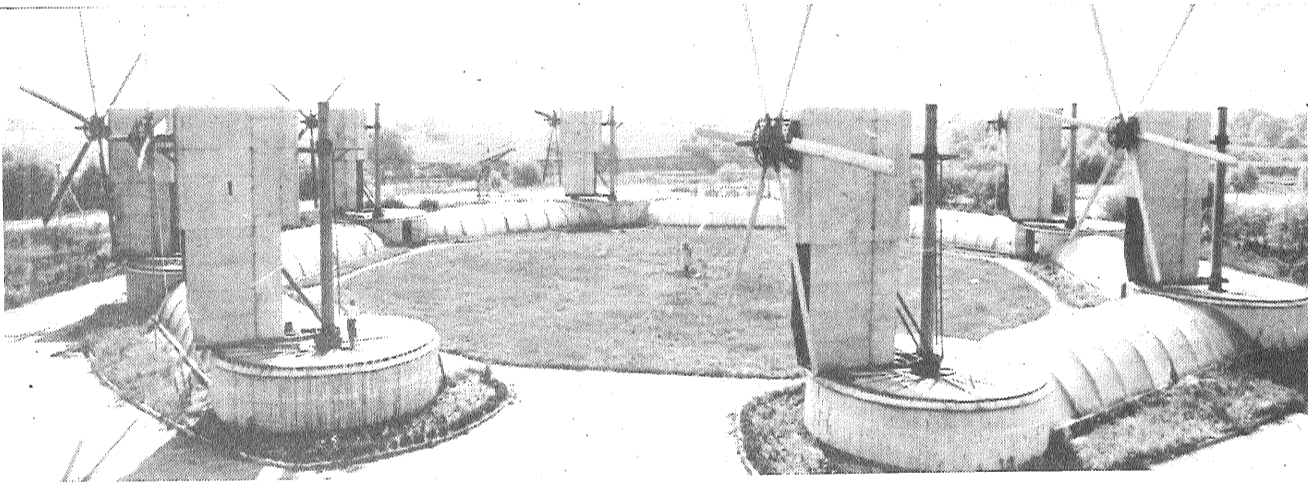
— Manuprāt, šajā ziņā laikraksts «Atmoda» nospēlēja lielu lomu. Tas aizstāvēja Tautas fronteī neraksturīgu pozīciju.

— Nevis neraksturīgu, bet — to jau es teicu redakcijas laudim un varu uzsvērt vēlreiz — «Atmoda» praktiski kļuvis par Neatkarības kustības izdevumu. Mums tomēr vajadzīga avīze, kas pauž Tautas frontes viedokli. Ceru, ka situācija turpmāk mainīsies, bet pagaidām ir tā, ka esam palikuši bez savas avīzes. Kongressā mums jādomā par redakcijas sastāvu, par avīzes kursu.

— Vai nav bažu, ka kongress var pārvērsties par skaļas kliegāšanas arēnu, tā radot aplamu iespaidu par Tautas fronteī?

— Ir pamats tādam uztraukumam. Valdes locekļi tagad aktīvi piedalās nodaļu konferencēs un iestājas, lai uz kongresu tiktu ievēlēti nevis blāuri, nevis frāžu meistari, bet darītāji — nopietni, reāli domājoši cilvēki. Diemžēl, kā jau paredzējām, daudzās konferencēs centās izvirzīties kliegājošais radikālais spārns, kas ar skaļumu pārmaca tos cilvēkus, kuri dod priekšroku darīšanai, bet neprot sevi parādīt. Tas ir ārkārtīgi bīstami, jo darošie, veselīgi darbojies vispār var aiziet no Tautas frontes. Es akcentēju vienu: no Tautas frontes kongresa, no ievēlētas Domes un valdes ir atkarīgi mūsu panākumi vēlēšanās.

Intervēja Vīlss SELECKIS

UKRAINAS PSR, Ukrainas PSR ZA Elektrodinamikas institūta eksperimentālais poligons «Desna» — vienīgais valstī, kur savāktas dažādu tipu sistēmas un iekārtas ar atjaunotiem enerģijas avotiem. Alternatīvo enerģijas veidu meklējumi ir cīņa pret apkārtējās vides piesārņošanu. Visā pasaulē nopietni tiek izskatīta iespēja ieslēgt kopēja tautsaimniecības bilanci ekoloģiski tīru gaisu un saules enerģiju. Poligonā «Desna» tiek meklētas iespējas praktiski izveidot un izmantot elektro un siltumapgādes sistēmas ar atjaunotiem enerģijas avotiem, lai izmantotu dažādās saimniecības nozarēs.

ATTELĀ: vēja un elektriskās iekārtas poligonā «Desna».

TASS fotohronika

Kāpēc ceļi ir bedraini?

Atgriežoties pie publicētā divi viedokļi par vienu jautājumu

Šāds virsraksts bija mūsu laikraksta 20. jūlija numurā publicētajai intervijai ar Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes priekšnieku I. Muzikantu, kurā viņš izteica nopietnus pārmetumus Daugavpils 1. ceļu būves rajonam. Nesen redakcija saņēma šāda satura vēstuli.

«Pašlaik Daugavpils 1. ceļu būves rajons apgādā ar asfaltbetonu trīs administratīvos rajonus, ar bitumu — septiņus republikas rajonus, un no šī gada 1. jūlijā ar dzelzsbetona izstrādājumiem apgādā visus republikas rajonus. Šī gada 21. martā uzsāka produkcijas ražošanu asfalta un betona rūpnīca, bet bitumenu ražo no 3. maija.

Lai aizlāpītu bedres ceļos, ar 24. ceļu remonta un būvniecības pār-

valdi uz šo gadu noslēgts līgums, saskaņā ar kuru ceļu remontu un būvniecības pārvaldei aprīlī bija jāsaņem 500 tonnas asfalta, bet faktiski saņemtas 111 tonnas, maijā 2000 tonnu vietā saņemtas 230 tonnas. Maijā bitumena 100 tonnu vietā ir izņemtas 46, jūnijā — atbilstoši 100 un 3 tonnas.

30. maijā 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldei un rajona izpildkomitejai tika nosūtīta telefo-

gramma Nr. 43, kurā bija teikts par asfaltbetona neizņemšanu remontam, bet tikai jūnijā vadība «pamodās» un izņēma 1700 tonnas asfaltbetona (kad citi rajoni šo darbu bija jau pabeiguši).

Minētie skaitļi liecina par vienu: par ceļiem ir jādoma, jāvelta tiem uzmanība. Mēs domājam, ka rajona vadība kopā ar 1. ceļu būves rajonu izskatīs jautājumu par 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes darbu, jo vēl līdz šim dažās vietās ceļu remonts nav pabeigts.

Kas attiecas uz nākotni, tad administrācija kopā ar darba kolektīva padomi pieņēma lēmumu par asfaltbetona un bitumena neizņemšanu uzlikt sodu 100 procentu apjomā no neizņemtās produkcijas vērtības.

Domājam, ka tas ietekmēs cilvēkus, kuri nav raduši strādāt ritmiski un noteiktajos termiņos.

Runājot par Aglonas dzelzsbetona konstrukciju cehu, jāatzīst, ka tas ir novests līdz kritiskam stāvoklim, un, ja ceļu remontu un būvniecības pārvalde vēlas pieņemt savus pūliņus, zināšanas un centību, mēs esam ar mieru nodot to pārvaldei. Taču vispirms ir jāveic tie darbi, ko 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldei ir uzlikusi ministrija.

Apsolām, ka 1. ceļu būves rajona kolektīvs katrā laikā palīdzēs priekšniekam.

Ar patiesu cieņu — S. LUCKOVS, 1. ceļu būves rajona priekšnieks A. BOLUZZS, darba kolektīva padomes priekšsēdētājs.»

Ievērojot principu «Uz vietas labāk redzams», redakcija uzskatīja par vajadzīgu ar daugavpīliešu vēstuli iepazīstināt 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes vadītājus un dot iespēju viņiem tāpat atbildēt ar laikraksta palīdzību.

«Komentējot Daugavpils 1. ceļu būves rajona atbildi, jāsaka, ka S. Luckovs un A. Bolužs nav korekti. 1. CBR izmanto savu monopolstāvokli asfaltbetona ražošanā un diktē mums savus noteikumus. Būdami koleģiāli un saprotot, ka Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde ar savu bedrišu remontu daugavpīliešiem ir kā piektais ritenis, mēs ticējām, ka 1. CBR bāze šopavas ir nonākusi grūtībās (nedarbojas jaunie maisītāji), tāpēc neuzstādījām soda sankcijas par as-

faltbetona nepiegādi, jo tieši daugavpīliešu vainas dēļ mēs aprīlī un maijā nesaņēmām līgumā paredzēto materiāla daudzumu.

Šajā sakarībā 1. CBR atbilde mums būs laba mācība: kolēģi ir kolēģi, bet līgums ir līgums. Neatbilst patiesībai arī fakts, ka ar 43. teletaipogrammu, kas izsūtīta 30. maijā uz 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldi un rajona izpildkomiteju, esot ziņots par asfalta neizņemšanu. Šīs teletaipogrammas saturs ir sekojošs: «Daugavpils 1.

CBR garantē ik dienas asfaltbetona izsniegšanu bedrišu remontam 40 t daudzumā. 1. CBR priekšnieks Luckovs.»

Pareiznot ar 22 darba dienām jūnijā, iznāk 880 tonnas, bet ar 30 dienām — 1200 tonnas mēnesī. Tādējādi nekādi neiznāk 1500 tonnas, kā to paredz mūsu savstarpējais līgums. Tātad b. Luckovs garantē līguma neizpildi un melo laikrakstam, ka bijis uztraucies par to, ka Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde neizņem fondēto materiālu.

Mūsu grūtībās daudz palīdzēja rajona vadība, un līdz ar to bija iespējams saņemt b. Luckova un b. Boluža vēstulē minēto materiāla daudzumu.

Tā kā līdzīgā situācijā esam bijuši arī citus gadus, tad I. Muzikants intervijā laikrakstam, iespējams, neveiklī lietoja salīdzinājumu, ka turpmāk analoga situācija var izveidoties ar dzelzsbetona izstrādājumiem ceah Aglonas stacijā. Par to I. Muzikants atvainojas 1. CBR vadībai. Tomēr ministrijas plānotos darbus šajā ceah esam veikuši par 90 procentiem un plāna disciplīnu neesam pārkāpuši.

I. MUZIKANTS, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes priekšnieks

G. JAKOVELS, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes darba kollektīva padomes priekšsēdētājs.»

Daba un mēs

Kas jāzina šoferim

Soferi vislabāk raksturo viņa attieksme pret dabu. Soferim vienmēr jāatceras, ka:

□ mašīnas mazgāt tuvāk par 10 m no ūdenstilpnēm (ezeriem, upēm, diķiem utt.) aizliegts. Šim nolūkam paredzētas speciālas mazgātuves.

□ Izstrādāto eļļu nedrīkst izgāzīt zemē, lai nesagandētu gruntsūdeņus. Tā savācama un nododama naftas bāzēs otrreizējai izmantošanai.

□ Regulāri jāseko motora darbībai: vai degviela šadeg pilnīgi? Izplūdes gāzes oglekļa oksīda (tvana gāzes) saturs nedrīkst pārsniegt normu.

□ Lai taupītu degvielu un novērstu atmosfēras gaisa piesārņošanu, nedrīkst darbināt motoru tukšgaitā.

□ Izmantojiet apbraucamos ceļus, brauciet cauri pilsētai tikai nepieciešamības gadījumā!

□ Saudzējiet uz ceļiem meža dzīvniekus! Ja autovadītāja vainas dēļ gājis bojā medību dzīvnieks, vainīgos sauc pie administratīvās vai kriminālās atbildības.

□ Atkritumus drīkst izgāzīt tikai īpaši norādītās vietās, bet nevis kur pagadās — strauts, mežs vai pļava, jo tādējādi bū-

tu sagandēta jebkura ainava, katrs dabas stūrītis.

Šie noteikumi nav domāti tam, lai tikai sagādātu automobilistiem ierobežojumus, bet gan lai saglabātu dabas košumu un svaigumu, kas kā dzīvība mums vajadzīgs visiem un ikvienam. Tas kļūs saprotamāks, ja iegūsim: cilvēka darbības rezultātā no 1600. līdz 1978. gadam pasaulē izmirusas 63 zīdītāju un 94 putnu sugas.

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrība

Bet kā ar upju aizsardzības joslām?

Pašreizējā dabas aizsardzības likumdošana prasa gar visām upēm, kuras ir garākas par 10 km, un ezeriem, kuri ir lielāki par 10 ha, ievērot aizsardzības joslas: 1) 200 m plato, kurā laukos un lauku apdzīvotajās vietās aizliegta ražošanas objektu izvietošana, 2) 10 m plato, kurā aizliegta jebkāda saimnieciskā darbība, tai skaitā arī zemes aršana (apstrādāšana). Speciāli griežti apstāties pie šīs 10 m joslas, kurai ir jāpilda dabiskās attīrīšanas ierīces funkcija attiecībā pret izklaidēto piesārņojumu, sevišķi biogēniem, kuri nāk no lauksaimniecības zemēm.

Kā rāda pētījumi dažu mūsu upju baseinos (Irbes, Iecavas, Svētes, Platones, Cieceres, Abavas, Uzavas), šīs joslas gandrīz nekur netiek ievērotas, tiek arts, būvēts, izraknāts un reizēm pat asfaltēts līdz pat ūdenim. Un, ja arī aptuveni gar pusi no upju kopējā garuma joslas ir, tad tikai pateicoties savai nepieejamībai, nevis saimniecotāju gribai ievērot dabas aizsardzības likumdošanu.

Mēs visi daudz runājam par tiesisku valsti un likumu ievērošanu, kaut arī tie nereti ir nepilnīgi. Par ūdeņu katastrofālo stāvokli arī runājam, to piemin vai

katrs kolhoza priekšsēdētājs, traktorists utt. Taču, kad runa ir par savu, savas saimniecības «ieguldījumu» piekrastes joslu ievērošanu, jautātājam tiek minēti visādi argumenti, pat pārmests diskusijas kultūras trūkums. Tiek pieminēts arī «milzīgais» zemes zaudējums, kas radies, ievērojot piekrastes joslas, taču klusēts par 1,2 miljoniem ha aizlaisto platību.

Zemkopība «dod» attiecīgi 72 un 82 procentus no tā slāpekļa un fosfora, kas nokļūst mūsu ezeros un upēs. Sevišķi gribētos dzirdēt kolhoza «Nākotne» priekšsēdētāju Čiksti (kura saimniecībā joslu stāvoklis ir viens no sliktākajiem republikā) un R. Verro (kura «kontā» ierakstāma ceļa joslu likvidēšana, dižozolu spridzināšana un tas, ka Latvija bija pēdējā no republikām, gar kuras upju krastiem tikai 1988. gadā aizlēdza arī zemi).

Var jau būt, ka likums, kas prasa ievērot piekrastes joslas, ir liels — tad deputātu spēkos ir to atcelt. Bet, ja nu tomēr izrādās, ka ar likumu viss ir kārtībā un atcelt to nav mērķtiecīgi, tad jāpanāk, lai agrorūpniecības apvienības un saimniecību vadītāji to respektētu.

Lai panākumi būtu garantēti, aicinu visas neformālās un formālās organizācijas un jebkuru Latvijas iedzīvotāju (tai skaitā traktoristus) kopā ar Dabas aizsardzības biedrību un Valsts dabas aizsardzības komiteju rudens aršanas laikā organizēt stopakciju, lai piespiestu nedzirdīgos un negribīgos kopīgo interešu labā ievērot dabas aizsardzības likumdošanu.

I. EIPURS,

VDAK galvenais ihtiologs («Padomju Jaunatne»)

Latvijas zemīte veras mūsos ar zilām ezeru acīm. Zinātņu akadēmijas Valodas un literatūras institūta vietvārdu kartotēkā (kuras kopskaits ir ap 1 miljonu 175 tūkstoši kartiņu) ezeru nosaukumu ir ap 4800 (kopā ar variantiem un nosaukumiem, kas atkarojas, — 6200). Raksturīgi, ka ezeram reti ir tikai viens vārds, parasti tiek lietoti vairāki nosaukumi, dažreiz pat 7 — 10 vārdi — katrā eze-

Preiļu rajona ezeri un ezeriņi

ra krastā to dēvē savādāk. Pēdējā laikā ir manāma tendence senos, pirmatnīgos ezervārdus nomainīt ar jaundarīnājumiem, pārsvarā veldotiem no apdzīvotu vietu vārdiem vai arī no uzvārdiem.

Pēc tradīcijas — vēl no izcilā valodnieka Jāņa Endzelīna laikiem — Latvijas vietvārdu lokalizācija tiek noteikta pēc bijušajiem pagastiem, jo gan rajonu, gan ciemu robežas ir ļoti mainīgas. Šajā rakstā tiek analizēti dažu ezeru nosaukumi, minot gan pagastu, gan ciemu, kurā atrodas analizējamais ezers.

Aglonas jeb Egles ezers bijušajā Aglonas pagastā (Aglonas ciems, 33 ha). Ezera nosaukums acimredzot ir radies no apdzīvotas vietas vārda Aglona (ko J. Endzelīns pārceļ latviešu literārajā valodā kā Eglūna), kam savukārt pamatā vārds egle dialektā izrunājams kā agle. Paralelnosaukums radies tieši no šī koka vārda.

Aklais jeb Teilānu ezers, Pļegāzes ezers bijušajā Strnienes pagastā (Upenieku ciems, 6,6 ha). Pirmais un arī visnenākais

si ezera vārds ir ļoti plaši izplatīts Latvijā. Ir reģistrēti 25 Aklie ezeri, 2 Aklie ezeriņi, 4 Aklezeri, 4 Akļi, 3 Akļiši, 2 Akļa ezeri, 1 Akļu ezers, Aklais pails, Aklāviņš. Šo nosaukumu pamatā acimredzami ir latviešu īpašības vārds, taču nevis savā pamatnozīmē, bet ar nozīmi, kas sastopama galvenokārt izloksnēs: tumšs, neskaidrs; tāds, kas ir bez dibena. Tātad Aklais ezers ir aizaugošs ezers, kura dibenu

Latgale — mana Tēvzeme

nevar redzēt pat skaidrā laikā. Arī kaimiņu lietuviešu, kas valodas ziņā mums ir vistuvākie un visradnieciskākie, ūdeņu nosaukumos ir plaši pazīstams lietuviešu īpašības vārds aklas ar nozīmi slēgts, aizaugošs. Nozīmes ziņā šis īpašības vārds sniedz objekta fiziogeogrāfisku raksturojumu. Šāda tipa ezeru nosaukumi, kas norāda uz objekta dziļumu, platumu, konfigurāciju, ūdens īpašībām, tiek uzskatīti par visnenākajiem, visarhaiskākajiem, pirmatnīgajiem ūdeņu vārdiem.

Ar fiziogeogrāfisku objekta raksturojumu saistīts arī paralēlais minētā ezera nosaukums Pļegāzes ezers. Latviešu pļegāze, pļegāze, nogāze, nokalne (šis sugasvārds ir reģistrēts Drustos, Jaunpiebalgā, Skultē, Skujenē, lietots arī literatūrā).

Paralelnosaukums Teilānu ezers ir jaunāks ezervārds, kas radies no apdzīvotas vietas vārda, respektīvi — no ciema nosaukuma Teilāni, kam, iespējams, ir personālvārdska cilme.

Aleksandrovas ezers jeb Aleksandrovas ezers bijušajā Aizkalnes pagastā (tagadējā Rušonas ciemā, 2,8 ha). Arī šī ezera vārds ir radies no apdzīvotas vietas vārda, respektīvi, no viensētas nosaukuma Aleksandrova vai Aleksandrova (reģistrēta 1905. g.), kas savukārt, bez šaubām, ir cēlies no personvārda Aleksandrs vai uzvārda Aleksandrov.

Ārdavas ezers jeb Ārdauka, Ragatu ezers, Raģis, Vārdaukas ezers bijušajā Višķu (?) pagastā (tagadējā Pelēču un Višķu ci-

Paralelnosaukuma Ārdauka (varbūt tas veidojies nelatviešu runā?) nepamatoti ir saīsināts patkanis ā-, kā arī pievienots slāviskas cilmes piedēklis. Variants Vārdauka ir jāuzskata par izkropototu ezervārdu.

Paralelnosaukumi Raģis jeb Ragatu ezers ir atveidnami no daudznozīmīga latviešu vārda rags — dzīvnieka rags, trauks dzeršanai, tabakas rags, mūzikas instruments, kalna virsotne, zemes strēle, kas iestiepjas jūrā, ezera, meža.

Asaru ezers nosusināts ezers bijušajā Aizkalnes pagastā (tagadējā Rušonas ciemā). Ezervārds ir radiēns no pazīstamā zivs nosaukuma asaris (Perca fluviatilis), kas sastopams visā Latvijā. Arī ezera nosaukums tas ir plaši izplatīts vārds: Latvijā ir reģistrēti 7 Asaru ezeri, 6 Asariši, 6 Asarišu ezeri, Asarājs, Asarezers, Asarezeriņš, Asarinš, Asarinu ezers, Asarnīca. Dažos gadījumos ir iespējams sakars ar citu latviešu vārdu — asara, taču šis saistījums parasti tiek dots tā saucamās tautas etimoloģijas ceļā — teikās, nostāstos, ticējumos, kur ezera rašanās saistās ar nelaimīgās jaunavas raudāšanu.

*). Ar zvaigznīti apzīmējam rekonstruētās, rakstu avotos neregistrētās formas.

L. BALODE,

filoloģijas zinātņu kandidāte, ZA A. Upiša Valodas un literatūras institūta vecākā zinātniskā līdzstrādāne

Lai biežāk nāk ciemos...

Daba kalpo cilvēka labā, bet arī pats cilvēks ir dabas sastāvdaļa, valdnieks un pārveidotājs. Bet — vai vienmēr rīkojamies saprātīgi?

Viens no dzīvās dabas pārstāvjiem ir ezis. Viņš uzturas tirumos, pļavās, silos, birztaļās un māju tuvumā. Šajā vidē ezis atroda sev piemērotu barību — peles, kas pārslāp grauzējus un nodara ne mazums ļaunuma. Bērniņā, iedami ganu gaitās, ezīti bieži sastopami tirumos un pļavās (rudzu stātos, labības un sienu zārdos), silos, māju tuvumā. Adatāinā zvēriņu uzskatījām par labu rādījumu, kaut gan arī nevienam citam dzīvniekam vai kukaiņam nekad pāri nedarijām. Karstajās vasaras dienās sastaptu ezīti peldinājām diķī, pēc peldes vienmēr cienājām ar pienu.

Tagad ezis ir reti sastopams. Neprātīgi saimniekojot un ķimīju bez jēgas lietojot, arī šo dzīvnieciņu esam padzinuši no daudzām viņa iecienītajām vietām. Taču šovasar to izdevās ieraudzīt. Uz tiruma augošā nelielā birztaļā, pie ziemeļiem zāģēto koku žagaru čupas, netālu no zemē izveidotās pelu alas liels ezis tupēja kā sustindzis. Bet pēdējo reizi ezīti bērni sastapa aiz vecās pirtīņas tomātu dobē, kur viņš bija izgājis pasildīties saulītē, un, gaidīdams kādu laupījumu, ar jutīgo degunu, uz abām pusēm grozīdams garo purniņu, ostīja gaisu. Bērni saprata, ka ezīti ir izsalcis un kāro pēc garša kūmā.

Un tase piena viņam nodereja. Šķīvīti ar pienu nolikām tieši priekšā. Ezītis piesardzīgi sarāvās un iegareno snukīti daļēji paslēpa zem adatu kažociņa. Manīdams, ka briesmas nēdraud un jūzdams piena smaržu, viņš izstiepa purniņu no adatu kažokā un ar lielu baudu ēda pusdienas. Kad tasīte bija iztukšota, ezītis veikli to izlaižija līd. Pēc garšīgās maltītes viņš kāri aplaizīdās, paskatījās uz mani (tas laikam bija pateicības skatiens) un klusitēm aizcāpoja uz pirts pusi, lai zem tās paslēptos.

Dzejniece Māra Zālīte ir teikusi: «Pagaidām mums ir tikai zalkītis zem klēša. Vēl es gribētu kādu ezīti, kas ātrāk ierastos uz tasi piena...» Dzejnieces ģimene nopirkusi dzimtajā pusē Slampē (Tukuma rajonā) vecas lauku mājas ar nelielu augļu dārzu.

Tas ir likumsakarīgi, ka vārda māksliniekam nepieciešama cieša saskare ar dabu. Bet — vai mums citiem tā nav vajadzīga? Tāpēc — ne tikai ņemsim no dabas, bet arī to saudzēsim. Lai daļo kukaiņi, lai dzīvo zvēriņi! Un lai adatāināis ezītis biežāk nāk pie mums ciemos...

K. GAILUMA teksts un foto

LENINA KAROGS

LPS rūpes un uzdevumi

19. septembrī Preiļu rajona pionieru un skolēnu namā notika rajona vecāko pionieru vadītāju un pionieru aktīva apspriede.

Skatīja vairākus svarīgus jautājumus Latvijas Pionieru savienības (LPS) tālākai darbībai rajonā un republikā. To skaitā bija jāizlemj arī sekojoši jautājumi:

- * jāievēl rajona pārstāvji — viens pionieris un viens pieaugušais — uz LPS Parlamentu,
- * jāizlemj jautājums par rajona LPS biedru attieksmi pret piedāvāto republikas Pionieru savienības simboliku un atribūtiķu,
- * jāapspriež, ar ko nodarbosies rajona LPS padome, kāda būs šīs padomes struktūra,
- * jāapspriež jautājums par to, kāda būs rajona LPS atribūtiķa un simbolika,
- * jāizskata republikas vecāko pionieru vadītāju apspriedes rezultāti.

Darba gaitā tika nolemts, ka Preiļu rajonu LPS Parlamenta pārstāvis — no pionieru vidus — Erika Zaharenkova, Niedru deviņgadīgās skolas pionieru vienības padomes priekšsēdētāja. Par aktīvu darbu viņa šogad uzturējās Vissavienības pionieru nometnē «Arteks». Par Ērikas kandidatūru nobalsoja vairākums rajona pionieru aktīva biedru. No pieaugušo vidus tika izvirzīta Aija Grugule, Rudzētu vidusskolas vecākā pionieru vadītāja.

Attiecībā uz atribūtiķu un simboliku pionieri nolēma aizstāvēt ideju par to, lai katram Latvijas novadam būtu savas krāsas pionieru kaklauss: Latgalei — zils, Kurzemei — zaļš, Vidzemei — brūns, Zemgalei — pelēks. Pionieri izvēlās arī piemērotāko pionieru nozīmītes variantu. Pašlaik rajona pionieru radošajām spējām paveras plašs darba lauks, veidojot atšķirības zīmes savām vienībām un rajona pionieru organizācijai. Var izmēģināt arī sa-

vus spēkus, sacērot tekstu LPS himnai, kā arī — savu vienību himnām utt.

Kā darbosies, kā tiks veidota rajona LPS padome, kādi būs tās uzdevumi un tiesības, kā tā sadarbosies ar citām rajona sabiedriskajām organizācijām, padomju iestādēm, uzņēmumiem? Šie jautājumi visvairāk interesēja apspriedes dalībniekus, izraisīja visaktīvāko līdzdalību to izlemšanā.

LPS rajona padome — rajona posma LPS Parlaments — sastāvēs no divām frakcijām: no pionieru aktīva štāba, kuru veidos pa vienam pārstāvim no katras pionieru vienības, un no rajona LPS draugu savienības, kuras sastāvam pa vienam cilvēkam izvirzīs katru vienību. Šis cilvēks varēs arī nebūt vecākais pionieru vadītājs, taču viņam noteikti ir jābūt sava darba entuziastam.

Apspriedes dalībnieki īsumā tika informēti par Latvijas LKJS CK plēnuma rezultātiem. Par to, ka plēnumā Latvijas komjaunatne ir izteikusies par sadarbību

ar LPS kā ar līdzvērtīgu partnerorganizāciju, solījusi sniegt morālu un materiālu palīdzību pionieru organizācijai.

Daudz tika runāts par vecākā pionieru vadītāja statusu, viņa sociālo nodrošinātību un aizsardzību. Sajā jautājumā vēl joprojām ir daudz neskaidrību, maz reāla atbalsta — materiāla un morāla, kaut gan uz vecākajiem pionieru vadītājiem gultas vislielākais organizatoriskā darba smagums pionieru vienībās.

Lai runas par to, ka LKJS un LKP uztrauc LPS liktenis, ka šīs organizācijas Pionieru savienībā redz reālas iespējas savas nākošās maiņas veidošanai, nepalīktu tikai skaistu frāžu līmeni, rajona vecākie pionieru vadītāji un pionieru aktīvs izteica vēlēšanos tikties ar rajona partijas un komjaunatnes vadību, lai gūtu sava darba organizācijai reālu atbalstu. LPS rajona padome sagatavos savus priekšlikumus, konkrētas prasības, to

problemu loku, kur būtu nepieciešama palīdzība, lai šī tikšanās tiešām būtu lietišķa un tai būtu arī praktiska atdeve. Tādu pašu lietišķu pļeju rajona LPS gaida arī no partijas un komjaunatnes vadības.

Vēl viens priekšlikums no vecāko pionieru vadītāju puses izskanēja LKJS rajona komitejai — atjaunot kādreizējo tradīciju un uzaicināt kā viesus visus rajona vecākos pionieru vadītājus uz LKJS rajona konferenci, lai arī viņiem būtu tiesības izteikt savas sakrājušās problēmas un rast palīdzību to risinājumam. Jo ļoti līdzīgi ir tie uzdevumi, ko jaunatnes audzināšanā sev izvirza komjaunatne un ko skolās dara vecākie pionieru vadītāji.

N. ŠNEPSTE,

komjaunatnes rajona komitejas skolu jaunatnes un pionieru daļas vadītāja

Redaktors P. PIZELIS

„Moras Zeme“ — ceļā pie lasītājiem

Cienijamo lasītāj! Tava zināšanu apvāršņa paplašināšanai un interešu apmierināšanai kalpos jaunais informatīvais biļetens «Moras Zeme». Par tā sagatavošanu un izdošanu rūpējas Latvijas PSR Mākslinieku savienības Lulgales organizācijas, Tautas frontes Lulgales koordinācijas centra, Latgalešu un Poļu kultūras biedrību darbinieki.

«Moras Zeme» stāstīs par Latgales vēsturi, kultūru, ekonomiku, iedzīvotājiem, uzzināsi, kā klājas latgalešiem pasaulē. Tavai gara atpūtai «Moras Zeme» sniegs stāstus, dzeju, aprakstus un vēsturiskas atmiņas. Publikācijas gatavos arī ievērojami Lulgales sabiedriskie un kultūras darbinieki.

Sava rubrika biļetenu bus aktuālajai politiskajai informācijai, Tautas frontes aktualitātēm, kristīgajai baznīcai.

Bet varbūt tev interesē joti materiāls?

Lulgales novada informatīvo biļetenu iespiedis Rēzeknē divas reizes mēnesī. Pirmais numurs jau tapis tipogrāfijā, un to drīz varēs iegādāties gan Tautas frontes grupās, gan arī — PREILOS, SPORTA BIEDRĪBAS «VĀRPA» TELPĀS RAINA BULVĀRĪ, 3.

Informatīvais biļetens «Moras Zeme» aptver Balvu, Rēzeknes, Ludzas, Krāslavas, Daugavpils, Preiļu un Jēkabpils rajonus, Daugavpils un Rēzeknes pilsētas.

Tu vari būt arī aktīvs biļetena veidotājs. Pie tam tavu rakstu iespiedīs tai valodā (latviešu, krievu, poļu), kurā tu to uzrakstīsi.

L. ODRASOLA,

biļetena «Moras Zeme» redakļģijas loceklis

BALTKRIEVIJAS PSR. Pa pusei aizmirsto metālkalšanas mākslu nolēma atjaunot kooperatīva «Dekors» locekļi no Vitebskas apgabala Glubokojas.

Apmēram pirms pusgada desmit puīši — atslēdznieki, gaidnieki, metinātāji pustuksā ēkā ierīkoja smēdi, uzstādīja nepieciešamās iekārtas un uzsāka darbu. No metāla mācījās veidot azūrus režģus un kāpnes, sarežģītas lustras un naktslampas, smalkas rozes — kalēju meistardarbus virsotnes simbolu.

Par darbuzzinātāju kļuva kooperatīva priekšsēdētājs Aleksandrs Dubina — senā amata liels entuziasts. Kalēja amats jau sen viņu saistīja: vāca materiālus, fotografēja un pētīja veco meistarību, rūpīgi apguva profesijas gudrības. No Vissavienības festivāla «Kalēji, daba, tēvzeme» pārradījis ar balvu: Aleksandra un viņa kolēģu darbs tika novērtēts ar III pakāpes diplomu.

Kooperatīva «Dekors» izstrādājumi patīk vietējiem iedzīvotājiem. Viņi tos labprāt pērk. Kooperatori sapņo uzbūvēt ēku, kurā varētu izvietot metālkalšanas mākslas muzeju. Eksponātu sakrāts ne mazums. Ar savu nodarbošanos cer ieinteresēt skolēnus un organizēt pusaudžu apmācīšanu.

ATTEĻĀ: Aleksandrs Dubina un Genādijs Zaleskis pie pašu norīkētās leejas kolhoza «Novij Putj» kantori, TASS fotohronika

trešo vietu — A. Daukste. Zēniem pirmo vietu ieguva J. Laizāns. Vidējā grupā trešo vietu ieguva L. Ližbovska, jaunākajā grupā otro vietu — D. Zalāne.

Pēc sacensību rezultātiem J. Laizāns, D. Meņšikovs un L. Isajeva iekļauti republikas izlases sastāvā bet Rudzētu vidusskolas komanda dodas uz sacensībām Lietuvā, lai aizstāvētu mūsu republikas godu.

V. SPRINGIS,

republikas jauno tūristu treneru padomes loceklis

Veiksmīgas sacensības

No 8. līdz 10. septembrim Cēsu rajona kūrortā notika republikas jauno tūristu kausa izcīņas sacensības. Veiksmīgi tajās startēja Rudzētu vidusskolas komanda.

Vecākajā grupā ar lielu pārsvaru uzvarēja mūsu komanda (A. Svencis, J. Laizāns, D. Meņšikovs, L. Cakule, I. Saulīte, A. Daukste) un saņēma ceļojošo kausu. Vidējā

grupā ieguva otro vietu kopvērtējumā (D. Kivlenieks, V. Pastars, L. Ližbovska, K. Gziļbovska, S. Krīšins, I. Onskule). Jaunākajā grupā izcīnījām piekto vietu.

Vienlaikus notika individuālais republikas jauno tūristu čempionāts tūrisma tehnikā. Sevišķi veiksmīgi startēja mūsu meitenes vecākajā grupā, izcīnot pirmo vietu — L. Cakule, otro vietu — I. Saulīte.

CINIJAMIE LASITĀJI!

Vai jūs jau pasūtījāt

laikrakstu Ļeņina Karogs

1990. gadam? Atgādinām, ka līdz parakstīšanās beigām palikušas vairs tikai ČETRAS DIENAS.

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

pieāvā šādas ceļazīmes ar lidmašīnu (grupām):

Ordžonikidze — no 19. līdz 24. oktobrim (cena 6270 rbl.);

Sevana — no 5. līdz 10. oktobrim, no 20. līdz 24. oktobrim, no 8. līdz 12. decembrim (cena 6540 rbl.);

Dušanbe — no 10. līdz 14. oktobrim (cena 7080 rbl.);

Gori — no 27. līdz 31. oktobrim (cena 3405 rbl., 15 cilv.);

Eipatorija — no 8. līdz 12. novembrim (cena 2775 rbl., 15 cilv.);

Frunze — no 19. līdz 23. novembrim (cena 7500 rbl.);

Odesa — no 27. novembra līdz 1. decembrim (cena 5490 rbl.);

Sevastopole — no 27. līdz 31. novembrim (cena 5880 rbl.);

Kišiņeva — no 27. novembra līdz 1. decembrim (cena 5820 rbl.);

Ašhabada — no 23. līdz 27. novembrim (cena 3420 rbl., 15 cilv.);

Pjatigorska (Esentuki, Zeleznovodska, Teberda — Dombajs) — no 27. novembra

līdz 1. decembrim (cena 5790 rbl.);

Taškenta — Fergāna — Samarkanda — Buhār (ar tūristu vilcienu) no 13. līdz 19. novembrim (cena 3870 rbl., 15 cilv.);

Gagra (Suhumi, Novaja Afoņa, Soči) — no 8. līdz 12. decembrim (cena 5940 rbl.);

Soči — no 16. līdz 21. decembrim (cena 5610 rbl.);

Ceļojumiem ar vilcienu (grupām):

Maskava — no 27. līdz 31. oktobrim (30 cilv.); no 7. līdz 13. novembrim (30 cilv. — skolēniem), novembrī — no 9. līdz 14., no 9. līdz 15., no 17. līdz 21., no 23. līdz 28., no 24. līdz 28. (30 cilvēkiem), decembrī — no 1. līdz 5., no 8. līdz 13., no 15. līdz 19., no 21., līdz 26., no 22. līdz 26. (30 cilv.);

Ļeņingrada — no 7. līdz 12., no 10. līdz 16., no 14. līdz 18., no 22., līdz 24. decembrim (30 cilv.).

Ceļazīmes var iegādāties 228400, Daugavpīlī, 5. Augusta ielā 25. Tālruni: ceļojumiem ar lidmašīnu — 26206, ceļojumiem ar autobusu, ar vilcienu — 26503.

KOLHOZA «NĀKOTNE» KULTŪRAS NAMA

viesojas lauku kapela «LITE-NIETIS» 6. oktobrī plkst. 20.00. Pēc koncerta dejas. Uzziņas pa telefonu 36675.

PĀRDOD VAZ-21011 1981. gada izlaidums. Zvanīt 41505 pēc plkst. 20.00.

LIVĀNU APĀVU DARBNĪCA

aicina darbā kurpniekus — remontētājus vai to mācekļus. Izziņas pa telefonu 44190.

PĀRDOD māju ar saimniecības ēkām Aizkalnē. Zvanīt — 54612.

MAINA labeļkārtotu trīsistabu dzīvokli pret vienistabas un divistabu dzīvokļiem. Iespējami varianti. Zvanīt 44247, vakarā.

MAINA trīsistabu dzīvokli pret vienistabas un pusotras istabas dzīvokļiem. visi Līvanos. Zvanīt 43308.

Sirsniņi pateicamies visiem, kas bija kopā ar mums un dalījās lielajās bēdās, uz mūsu atvadoties no mūsu mīļās mazulītes. Jelisejevu ģimene

23. septembrī Preiļu veteriņārās slimnīcas rajonā pazuda brūns gludspalvains taksis — tēviņš. Atradēju līdz zvanīt pa telefonu 22573 no plkst. 7.30 līdz 10.00, vai arī 22842 no 9.00.

ĻEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespēsts Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpīlī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

«Ļeņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 421 eksemplārs (latviešu valodā — 10 132 eks., krievu valodā — 4 289 eks.).

Indekss 68169. Pas. 1194.